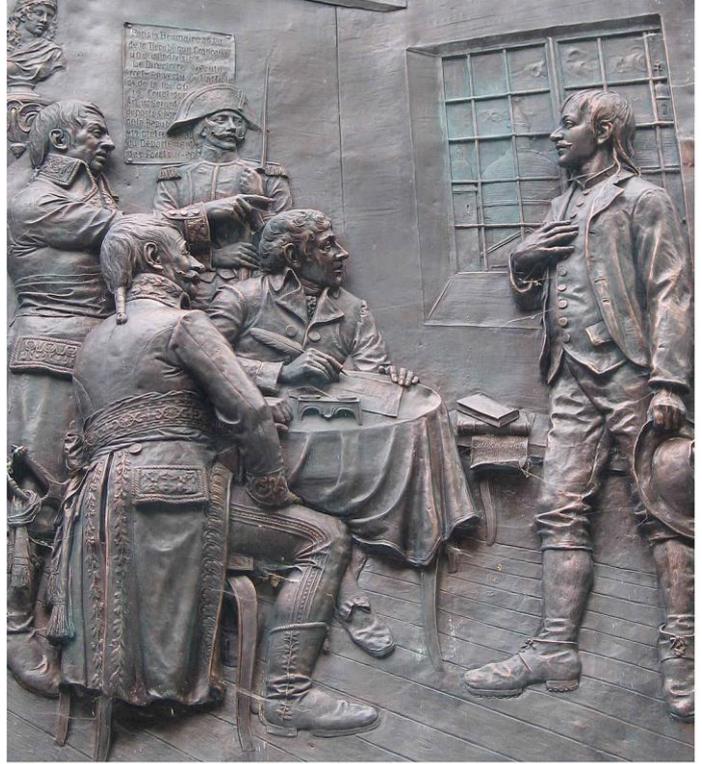


## دي شيفير ميش – ميشيل لو بيرجي (الراعي)

اجتاحت القوات الفرنسية لوكسمبورغ، في عام 1794، وجلبت معها أفكار الثورة: حرية الفكر، والمساواة بين المواطنين، وإلغاء سلطة رجال الدين.

تقبل السكان المحليون القوانين الجديدة، في بداية الأمر، لكنهم سرعان ما ثاروا ضد الضرائب التي فرضت عليهم والقوانين ضد الدين، و ضد التجنيد الإجباري للشباب في صفوف الجيوش.

وفي 29 تشرين الأول/أكتوبر 1798، تجمع الفلاحون في هوسينجن، وأعلنوا تمردهم وعزمهم على طرد الفرنسيين، على غرار تمرد الفلاحين في مناطق أخرى في البلاد؛ لكنهم ما كانوا مدربين على القتال، وما كانوا مسلحين تسليحا جيدا، إذ لا يملك معظمهم أسلحة نارية، وما كانوا يملكون سوى الشوكات والمطارق (في لوكسمبورغ: Klëppel، واسمها Klëppelkrich). ودفعهم أفراد من الدرك الفرنسيين إلى الفرار. لكن مسيرة أخرى اندلعت في كليرفو. وفي هذه المرة حدثت المواجهة، تعرض خلالها الفلاحون للضرب، وحوكم 78 من أولئك الذين أسروا أثناء القتال؛ وكان 35 منهم محكوم عليهم بالإعدام.



وكان آخرهم ميشيل بينت، وهو راع أغنام من أسلبورن، الذي عاد مع رفاقه إلى مدينته بعد معركة في كليرفو، قتلوا خلالها اثنين من رجال الدرك الفرنسيين. فميشيل بينت شخصية جد معروفة، حيث أقرّ خلال محاكمته بجريمته بالقول: «مير كينين نت ليفين» (لا يمكننا الكذب) (ونفذ فيه حكم الإعدام بالمقصلة في ساحة Glacis).

## **Michel le berger –De Schéifermich**

En 1794, le Luxembourg est envahi par les troupes françaises qui apportent les idées de la Révolution : la liberté de pensée, l'égalité entre les citoyens l'abolition de la puissance du clergé.

Au début, les Luxembourgeois s'accommodent de ces nouvelles règles, mais avec le temps les nouveaux impôts, les lois contre la religion et le recrutement forcé de jeunes gens pour les armées provoquent le mécontentement.

Le 29 octobre 1798 paysans se rassemblent à Hosingen. Ils ont appris que dans d'autres régions, les paysans se sont révoltés. Eux aussi ont l'intention de chasser les Français. Mais ils ne sont pas entraînés au combat et ils ne sont pas bien armés. La plupart n'ont pas d'arme à feu, seulement des fourches, de faux et de gourdins (en luxembourgeois : Klëppel d'où le nom de Klëppelkrich). Un détachement de gendarmes français les fait fuir. Mais le un autre rassemblement à Clervaux. Cette fois-ci c'est l'affrontement. Les paysans sont battus : 78 paysans faits prisonniers lors des combats sont jugés ; 35 sont condamnés à mort.

Le dernier est Michel Pint, berger à Asselborn. Après les combats à Clervaux il rentre avec des camarades à Asselborn et là, ils tuent deux gendarmes français. Michel Pint est surtout connu parce que au cours de son procès il avoue clairement son crime en disant « Mir kënnen net léien » (Nous ne pouvons pas mentir). Il est exécuté par la guillotine à sur la place du Glacis.